

2. Zakres alimentacji na rzecz małoletniego dziecka.

Tematykę zakresu świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniego dziecka regulują przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego z dnia z dnia 25 lutego 1964 r.

Zgodnie z art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach małoletniego dziecka, niemniej jednak rodzic może wykonywać obowiązek alimentacyjny w części lub w całości poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie uprawnionego dziecka. W przypadku gdy rodzice małoletniego dziecka żyją w rozłączeniu, a rodzic nie zamieszkujący z małoletnim dzieckiem oraz nie utrzymujący kontaktów w regularnym wymiarze może być obciążony kosztami utrzymania małoletniego dziecka w większym zakresie niż drugi z rodziców.

Istotny jest fakt, iż w sytuacji gdy rodzice żyją w rozłączeniu w sprawie o alimenty, rodzic sprawujący samodzielnie opiekę nad małoletnim dzieckiem może wywodzić, iż w całości wykonuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletniego dziecka. Wówczas istnieje możliwość obciążenia drugiego z rodziców w całości kosztami utrzymania małoletniego dziecka.

W tym miejscu podkreślić należy, iż na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2016 r. poz. 169, 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
  - 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
  - 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. poz. 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60 i 245);
  - 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60).
- Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Sądy badają prawo małoletniego dziecka do równej stopy życiowej do stopy na jakiej żyją rodzice małoletniego dziecka. Fakt rozstania, czy orzeczenia rozwodu nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych, bowiem dzieci mają prawo do niezmiennego poziomu stopy życiowej, a ich potrzeby powinny być zaspokojone na dotychczasowym poziomie. Do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka zalicza się: koszty mieszkaniowe (w tym koszty mediów), koszty wyżywienia, zakupu odzieży i obuwia, leków i ewentualnego leczenia, zakupu pomocy naukowych i edukacyjnych, zakupu wyprawki szkolnej i książek, realizacji pasji oraz rozwoju małoletniego np. koszty zajęć dodatkowych, koszty wyjazdów wakacyjnych oraz koszty prezentów np. urodzinowych. W zależności od poziomu życia prezentowanego przed wniesieniem pozwu

w zakresie alimentów sąd dokonuje oceny potrzeb, które uznaje za usprawiedliwione.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy też od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Podkreślić należy, iż jeśli rodzic nie podejmuje zatrudnienia lub

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

podejmuje zatrudnienie poniżej kwalifikacji, sąd nie bierze tych okoliczności pod uwagę i bada na jakim poziomie kształtowałyby się dochody zobowiązanego do alimentacji gdyby wykorzystywał swoje możliwości i podejmował pracę dostępną na rynku pracy.